

شماره کارت: ۷۰۵۷

ترجمه و برداشتی

از

قرآن مجید

جزوه صد و چهارم

ترجمه و برداشت از:

استاد سید حسن ابطحی

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آیات ۷-۱۱ از سوره ذاریات

وَالسَّمَاءُ ذَاتٌ أَخْبَابٍ (۷) إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُخْتَلِفٍ (۸) يُؤْفَكُ عَنْهُ

مَنْ أُفِكَ (۹) قُتِلَ الْخَرَاصُونَ (۱۰) الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ (۱۱)

ترجمه آیات ۷-۱۱

قسم به آسمانی که دارای امواج و خطوط است. (۷) قطعاً شما سخنران مختلف است. (۸)

منحرف است کسی که از آن سرباز می‌زند. (۹)

مرگ بر دروغگویان. (۱۰) آنها که خود در جهل و سهوند. (۱۱)

برداشت از آیات ۷-۱۱ (اتحاد)

سالکین الى الله باید با یکدیگر متّحد باشند و اختلاف در سخن نداشته باشند تا مورد لعن و نفرین پروردگار واقع نشوند و تا می توانند جهل و نادانی و سهو و اشتباه در امور دین نکنند.

آیات ۱۵-۱۹ از سوره ذاریات

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ (۱۵) أَخِذُوهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا

قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ (۱۶) كَانُوا قَلِيلًا مِنَ الْيَوْمِ مَا يَهْجَعُونَ (۱۷) وَبِالْأَشْحَارِ

هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ (۱۸) وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِلْمُسَائِلِ وَالْمَحْرُومِ (۱۹)

ترجمه آیات ۱۵-۱۹

قطعاً پرهیزکاران در بهشتها و چشمه‌ها هستند. (۱۵) آنچه پروردگارشان به آنها داده، می‌گیرند. قطعاً آنها قبل از آن نیکوکار بودند. (۱۶) آنها این گونه‌اند که کمی از شب را می‌خوابیدند. (۱۷) و در سحرها آنها استغفار می‌کردند. (۱۸) و در اموالشان حقی برای سوال‌کننده و محروم بود. (۱۹)

بوداشت از آیات ۱۵-۱۹ (اهل تقوی)

اهل تقوی برای همه موقیتها، به خاطر دریافت آنچه خدا به آنها داده و عمل کرده‌اند در راحتی و بهشت و چشمه‌های آب هستند. اینها در دنیا نیکوکار بوده‌اند شهادت می‌خوابیدند و در سحرها استغفار می‌کردند و از اموالشان به سوال‌کنندگان و محرومین حقی را می‌پرداختند.

آیات ۲۰-۳۵ از سوره ذاریات

وَفِي الْأَرْضِ أَيَّاتٌ لِلْمُؤْمِنِينَ (۲۰) وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ (۲۱)

وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ (۲۲) فَوَرَبِ الْسَّمَاءِ وَالْأَرْضِ

إِنَّهُ لَحُقُّ مِثْلِ مَا أَنْكُمْ تَنْظِقُونَ (۲۳) هَلْ أَثَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ

إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ (۲۴) إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ

قَوْمٌ مُنْكَرُونَ (۲۵) فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِّينَ (۲۶) فَقَرَّبَهُ

إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ (۲۷) فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشِّرُوهُ

بِغُلَامٍ عَلَيْمٍ (۲۸) فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَرٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ

عَقِيمٌ (۲۹) قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكِ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ (۳۰) قَالَ فَمَا

خَطَبْتُكُمْ أَيْمَانًا الْمُرْسَلُونَ (۳۱) قَالُوا إِنَّا أُرْسَلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُجْرِمِينَ (۳۲)

لِنُزِيلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ طِينٍ (۳۳) مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُشْرِفِينَ (۳۴)

فَأَخْرُجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (۳۵)

تَوْجِيمَةَ آيَاتِ ۲۰ - ۳۵

و در زمین نشانه هایی برای اهل یقین است. (۲۰)

و در خودتان، آیا بینایی ندارید؟ (۲۱)

و روزی شما در آسمان است و آنچه وعده داده می شوید. (۲۲)

پس به خدای آسمان و زمین قسم که مسلمانآن حق است، همان طوری که شما حرف می زنید. (۲۳)

آیا برای تو فضّه میهمانان بزرگوار ابراهیم رسیده است؟ (۲۴)

وقتی که بر او داخل شدند و گفتند: سلام. گفت: سلام. شما مردم ناشناخته‌ای هستید. (۲۵)

پس مخفی به طرف خانواده‌اش رفت و گوساله فریه‌ای را آورد. (۲۶)

پس به آنها آن را نزدیک کرد، گفت: آیا شما نمی خورید؟ (۲۷)

پس از آنها احساس ترس کرد. آنها گفتند: نtrs و به پسر دانائی بشارتش دادند. (۲۸)

همسرش جلو آمد، در حالی که فریاد می زد، به صورت خود زد و گفت: پیرزن نازائی هستم. (۲۹)

گفتند: این گونه است ولی پروردگارت گفته است. قطعاً او حکیم دانائی است. (۳۰)

ابراهیم گفت: کار شما چیست ای فرستادگان؟ (۳۱)

گفتند: ما به طرف مردم گناهکاری فرستاده شده‌ایم. (۳۲)

تا بر آنها سنگهایی از گل بریزیم. (۳۳)

سنگهایی که در نزد پروردگارت برای اسراف‌کنندگان نشان‌گذاری شده است. (۳۴)

پس ماکسی را که در میان آنها از مؤمنین باشد، خارجش می کنیم. (۳۵)

بوداشت از آیات ۲۰ - ۳۵ (تذکرات مفید)

سالکین الى الله باید از آیات بالا پندهای زیر را دریافت کنند:

اول: نشانه‌های پروردگار را برای تقویت ایمان و یقین شان در روی زمین ببینند.

دوم: نشانه‌های پروردگار را در وجود خودشان با بصیرت کامل مشاهده کنند.

سوم: به رزق و روزی خودشان و آنچه به آنها وعده داده شده است در نزد خدا معتقد باشند و آن را حق و حقیقت بدانند.

چهارم: از میهمان پذیرایی کنند و او را هر که هست اکرام نمایند.

پنجم: در وقت برخورد با یکدیگر با گفتن سلام به هم اظهار محبت کنند.

ششم: بهترین پذیرایی را از میهمان ولو ناشناس باشد، انجام دهند.

هفتم: اگر میهمان کاری که برخلاف توقع است انجام داد، علاوه بر آنکه نباید ناراحت بشوند، منتظر بشارتی هم از او باشند.

هشتم: الهامات و سخنان پروردگار را قبول کنند و به خاطر عوامل ظاهری، قدرت خدا را نادیده نگیرند، زیرا خدای تعالیٰ حکیم دانائی است.